

Semester i Tyskland 2007.

Bara vara och må bra semester.

Dag 1: Kjula - Göteborg

Efter några struliga år, har vi planerat att inte planera något inför årets semester. Det enda som är bokad är enkelbiljett Göteborg-Kiel. Starten sker vid 11-taget, då båten avgår 19.30. Gott om tid med andra ord, men det är ju trots allt semester. Vad som också infunnit sig är visst semestervädret, klar blå himmel, drygt 20 grader varmt, helt perfekt för en hojtur. Vi rullar alltså iväg, nåja nästan, för Eva undrar om vi fick med oss passen. Njaaeej, det hade ju missats. Egentligen ok enligt EU men man vet ju inte säkert om det funkar. In igen för att hämta passen, och i med 1:an. Första stopp är vid Kumla, för lite vätska och lite "frisk luft". Vi bestämmer oss för att stanna vid Karlsborg för lunch. Där kan man sitta vid Göta kanalslussen och kika på hyggliga båtar som passerar. Resan går fint i det vackra vädret och vi anländer vid halv 2 taget. Vi tar ett rejält break, och hinner med att se en hel del klassiga båtar. Har ni vägarna förbi, stanna åtminstone å ta en fika. Hög mysfaktor. Vi rullar vidare via Tibro, Skövde, Falköping för att komma ut på E20 vid Vårgårda. Riktigt bra hojväg. Resten av dagsetappen är 7 mil transport ned till Götet. Efter lite snurrande i stan kom vi ned till hamnen, där vi efter några minuters väntan fick köra ombord. Surra hojen och upp till hytten för en avsvalkande dusch. Inte helt fel kan tilläggas. Sedan var det dags för lite "dinner". Semesterresan skålades in med hjälp av lite vin. Lite senare kunde vi uppe på däck se gamla Svedala försvinna på några veckor.

Hej då Göteborg å Sverige, (på ett tag)

Vi kom tyvärr på att kartan för planering av morgondagen låg i tryggt förvar nere i hojen. Det lilla bekymret får lösas när vi kör av färjan. Nog för dag 1. Go´natt.

Dag 2: Kiel – Mardorf

Även denna dag startade morgonen som vanligt, det vill säga för tidigt (07.15). Efter vissa övertalningsförsök från frun lyckades jag ta mig upp. Sjöfrukost är ju helt ok. Så även denna gång. När den var avklarad var det dags att packa hojen för avfärd. Som vanligt på färjorna, är ju luften på bildäck minst sagt unken. Alla som färjat vet vad jag talar om. Nåväl, packat och klart. Våra likar, med andra ord de som åker på 2 hjul, men inte riktigt förstått grejen med Gold Wing, drog igång sina hojar. Det blev som en studsatta i skallen. Ni förstår därmed helt säkert vad de grenslade för maskiner. Till slut kom vi dock av färjan. Efter det lilla hjärnsläppet igår blev etapp 1 denna dag inte lång. Första stopp på kajen. Fram med kartan, spana efter en förhoppningsvis kul hojväg dit vi skulle. Fråga 1: vart skulle vi åka? Efter ett tag kom vi fram till att väg 404 skulle kunna passa. Så, iväg, och det rullade på bra via Bad Segeberg, Bad Oldeloe och vidare. Efter en kort rast bestämdes att vi rullar på så vi kommer ned öster om Hannover. Sagt och gjort. Efter ett tag började jag ana oråd. Kort stopp igen, och javisst, vi var på väg någon annan stans. Näst på tur att besöka var tydligen en liten stad vid namn Soltau. Helt ok stad visade det sig. Vi slog stopp för fika och en mumsig jordgubbsglass. Efter fikat gjordes snabbkoll på kartan. Väster om Hannover verkar bättre tyckte vi. Vi kör vidare på 209:an ned till Nienburg, och kollar in läget för övernattnin. Väl där föll inget i smaken, så vadå, vi kör en stund till. Efter att passerat x antal byar med samma negativa resultat, är vi överens om att vi är väl bortskämda med fina ställen vi varit på. Nytt kortstopp. Vad nu? Det ligger en i området, Steinhuder Meer, det kan ju vara

något. Efter lite vingel i området kommer vi till vägs ände. Återvändsgata. Dock, där ligger hotellet. Efter check med värdinnan, så är allt klart. Rum med sjöutsikt erbjuds.

Sjöutsikt var det ju

Inte vanligt i norra Tyskland direkt. Dusch, vila och efterlängtat käk i den ordningen framkallar ett slags nirvana. Sens moral: Stäng av GPS:arna. Det är roligare att åka någon annanstans. Avslutningen på dagen blir en cappuccino på rummet. PS: Ringde och bokade in oss på MC hotellet Villa Löwenhertz i morrn. Se där, lite planering i alla fall.

Dag 3: Mardorf – Lauenförde

Enligt gårdagens beslut en sprintsträcka vilket tacksamt gör att morgonen inte behövde starta så tidigt. Nu är det ju så, att man inte kan säga att man varit i Tyskland utan att ha tillbringat viss tid i "stau", tog vi väg nr 6 mot Hannover för att sedan vika av ned på 217. Mycket riktigt, i utkanten av Hannover blev det stopp. Som väl var blev det bara en kvart. Med en temperatur på 35 grader, vet varje hojåkare vad det handlar om. Nåja, nu var den fasen av semestern avklarad. Vidare ned mot Hameln, där vi dock fick nöja oss med en avlägsen titt på "rättfångarhuset". Ned på 83:an. Det började så smått kurra i magen, och vi gjorde halt vid ett hotell i en ort vid namn Stahle. Där kunde vi till vi njuta av en körsbärstårta samtidigt som vi hade fin utsikt över floden Weser.

bakgrunden)

Fikautsikt över Weser.(Lauenförde i

Sista biten ned till Lauenförde var snart avklarad, och återstod gjorde bara att lokalisera Villa Löwenhertz.

Vi hittade villan

Väl där, så var det bara att checka in. Eftersom villan är helt rökfri, så ville våra värdar tydligen hjälpa oss förtappade av bli av med beroendet, och skickade upp oss högst upp. Det är ju ett sätt att minska på intaget. Vete tusan vem som tipsat dem om våra laster. Hög mysfaktor var det i alla fall. Besök rekommenderas verkligen. Middag var beställd, så vid 19- tiden serverades det köttbullar o ris. Nja, inte riktigt som mammas men det smakade bra. Glömde förresten dagens höjdare. Vi beställde in varsin "bier". Ni som känner mig vet om de bekymmer som varit. Det har bl.a. betytt ingen öl på 1,5 år. Ingen stor sak kanske, men ändå. Den känslan jag hade i det ögonblicket måste upplevas.

Ser ni hur gott det är??

Förstå mig rätt. Önskar att ingen får uppleva sådant elände. Sammanfattning: Bland, om inte den bästa ölen jag druckit. Den ljumma kvällen avslutades i trevligt sällskap. Nu laddas för besöket på Gold Wing shopen i Uslar i morrn.

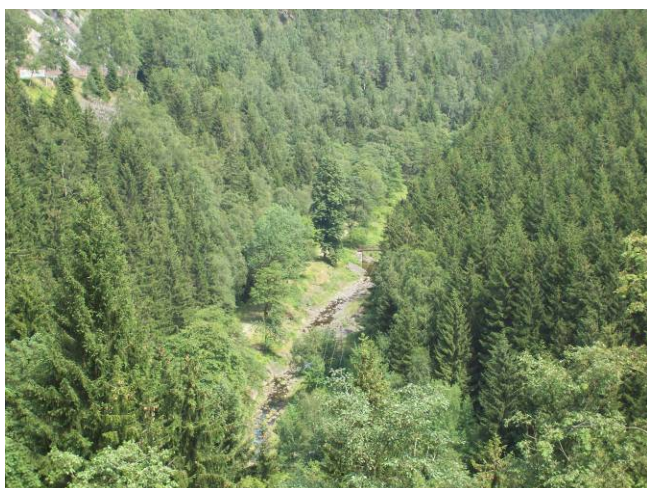
Dag 4: Lauenförde – Uslar – Lauenförde

Startade dagen med en rejäl frukost. Bunkrade också upp några inköpta "brötchen", att förtäras vid picnic under dagen. Dock, först iväg till Uslar och Gold Wing shopen. Vägen dit är både kuperad och krokig, med andra ord en riktig kanonväg för hojåkare. Väl framme, fanns det en hel del att kika på. Prismässigt som i Sverige, möjligtvis lite högre. Värstingarna betingade dock pris typ halva huset hemma.

Något för framtiden kanske.

Beslöts att vi får vara, och är väldigt nöjda med nuvarande wingen. Tyvärr, så var inte det nybyggda huset för trikar öppet. Märkligt men sant. Varför kan man ju undra. Kanske de inte ville bli av med sina pärlor, och stå med ett tomt nybyggt hus. Efter väl förrättat värv, det vill säga ögonen vara mätta, inköptes en guldörn som minne. Kommer att sättas på toppboxen framöver. Det tyckte kassan var ok. Vi bestämde oss för en liten rundtur i området, i syfte att dels se oss omkring dels hitta det där fantastiska stället för vår picnic. Gick väl hyfsat på båda fronter kan man väl tycka. Mackorna, soppan och kaffet slank ned på en så där rastplats.

Utsikt bakom en gulaschtalrik

Rundturen visade sig bestå av lite berg och dalbanekörning. Vägbeläggningen var dock mycket bra. Åter i Lauenförde var det dags för dusch och en liten eftermiddagslur. Käket på kvällen smakade mycket bra. Idag bjöds det på helstekt karré med potatis och sås. Till det sköljdes ned en, ja möjligtvis två pilsner. Under kvällen togs också gemensamt beslut om att åka åt sydost i morgon. Målet. Hitta ett boende med närhet till badplats, gångavstånd ett krav. Blir säkert både intressant och spännande.

Dag 5: Lauenförde – Sonderhausen

Guten Morgen. Tjenare. Vaknade upp med nackspärr modell "gross". Om man tänker sig huvudrörelsen 180 grader, kändes det som att tunnelseendet redan börjat. Detta vid 0 km i timmen. Bara att ta sig ur sängen var påfrestande. Lösningen på problemet fick bli ett besök på närmaste apotek, för inköp av voltaren gel samt ett gäng värktabletter. Efter en gnuggning samt ett par piller, så vad f-n vi provar att åka. Tanken var ju att hitta badvatten, men funkar det inte med åkningen så stannar vi. Så efter utcheckning från Villa Lövenhertz, drog vi vidare lite söderöver. Väg 83 var det som gällde i början. Ned mot Hann Munden, vidare mot Heiligenstadt, Leinefelde för att sedan vika ned mot Muhlhausen. Tanken var att ta oss till en sjö öster om Sondershausen. So far so good. Vi passerade ovannämnda, samt letade efter vägen till vattnet. Tyvärr, den dök aldrig upp, vilket gjorde att vi 2 mil senare befann oss på rena alpvägarna. Målet var dock fortfarande i sikte, och när vi hade klättrat och sedan åkt lite slalom nedför, såg det ljust ut. Vi "såg sjön" (internt D-län skämt). Tyvärr hade

inte någon kommit på den briljanta iden att bygga något som helt Gasthaus där. Camping fanns, men utan stugor eller tält är det inte så kul. Surt sa räven. Bara att bita i det sura. Och hitta något annat. Till slut var vi tillbaka vid Sondershausen. Under tiden hade det kanonfina vädret övergått till en något mörkare variant. Ett tips. Om ni skall hitta något boende där ta tid på er. Vi vinglade runt ett bra tag, besökte en del ställen. Hittade till slut ett hotell. Det låg i ett industriområde. Lysande. Det gick fetbort. Tillbaka in i stan. Sådär ja, napp till slut. Dock, mitt emot hotellet fanns det "zimmer frei". En mycket trevlig och pratglad fru tog gärna emot gäster. Detta i grevens tid. Ett åskregn drog in , och vi hann precis få wingen under tak. Så, badvattnet kom till slut. Tanken var väl dock inte att det skulle komma uppifrån. Kvällen avslutades i hotellets matsal. Fantastiskt käk, och så snyggt upplagt att ögonen blev mätta på en gång. Tanken var nu att stanna 2 nätter för att vila nacken. Tyvärr var dock stugan vi hyrde bokad följande dag. Shit. Frun i huset lovade dock att ge lite tips om boende i morgon. P.S. Nacken något bättre. Kan bero på voltaren samt ett par glas gott vin.

Dag 6: Sondershausen – Goslar

Om det var vinet eller voltaren gelen som var för klen vet jag ej, men natten blev ingen hit. Nacken spökade rejält. Humöret något bättre efter en fin frukost hos Frau Schneider. Hon undrade vart vi var på väg, och ja vad skulle vi svara på det. Någonstans kanske. Vi fick dock en förklaring till på den "alpväg" vi hittat.

Här var det drag.

Den är känd som "36 kurvors vägen". På ett avsnitt som är 4,5 kilometer kommer dessa kurvor. Så, vill ni jobba lite med wingen, dra ned till Bad Frankenhausen och kör väg 85 norrut. En upplevelse, jag lovar. Åter till nuet. Hojen packades och vi rullade iväg mot Nordhausen, för att sedan vika av mot Osterode på väg 243. Därifrån skulle vi upp i bergen mot Goslar. Vi valde som vanligt en liten väg (498) för att ev. hitta något riktigt fint fikaställe. Där var utsikten minst en 9:a på skalan. Vi hade laddat för gulaschsoppa, och så blev det. En totalupplevelse. Efter en fikarast modell längre, drog vi vidare mot Goslar. Vädret var denna dag helt klart till sin fördel för hojåka. De få mil som återstod till Goslar rann fort undan. Dags att söka boende. Denna gång hamnade vi på ett hotell i gamla stan. Inte så skoj med en hoj modell vår. Kullersten som verkade ha legat sedan urtiden. Nåja, det funkade. Vi hade redan bestämt oss för att nu skulle vi ligga still några dagar. Snabbcheck i gamla stan bara verifierade det. Riktigt fina ställen. Vi slank in, dock satt vi ute, och provade deras egen specialöl. Så 1 st Gosebier tillsammans med en Strammer Max. Mums räcker som kommentar. Nu får vi se vad vädret säger i morgon. Kan bli en shoppingtur eller en sväng i omgivningarna. I så fall åker badgrejorna med.

Dag 7: Goslar

Ösregn under natten, samt skurar på förmiddagen gjorde valet lätt. Nåja, lätt och lätt. I Tyskland är det mesta fortfarande stängt på söndagar. Det fick bli kombinerad fönstershopping och kultur kikande.

Andra hästkrafter på gång

Efter att vandrat omkring i stan kan jag säga: Är ni i närheten. Planera in någon dag. Det är denna stad verkligen värd. Våldigt hög mysfaktor. I morgon får det bli både riktig shopping och en rundtur uppe i bergen häromkring.

Schysst hoj framför schysst Gasthaus

Dag 8: Goslar med omnejd

Dagen ägnades åt shopping. Vi hann dock med cappucino med glass. Beslöt oss också att för att ta hojen på eftermiddagen för att kika på omgivningarna, samt hitta ett bra ställe att koka middag på. Tydligt slet shoppandet på krafterna, då en liten e.m. lur poppade upp som prio ett. Till slut kom vi i alla fall iväg. Skärpan kan inte ha varit på topp, då vi definitivt kom någon annanstans. Efter lite vingel hit och dit, hamnade vi åter på hotellet. Snabbt ombyte och ned till kinamannen i närheten. Inget fel i det. Käket var helt ok. I morgon bär det av ut på vägen igen. Dock, vädret är inte lovande. Helt klart regnvarning.

Fin utsikt i Goslar.

Dag 9: Goslar – Köthen

Vi vaknade ändå upp med lite solsken. Fanns alltså lite hopp i alla fall. Planen var som vanligt att undvika autobahn. Alltså, packa hojen allteftersom himlen mörknade. Vid tog väg 241 mot Osterode, för att sedan vika byta till 242 som skulle hållas ända fram till Hettstedt. Hade vädret bara varit någorlunda vettigt, dock regnskurar, blåsigt samt max 12 grader, hade vi kunnat njuta av fantastiska höjvägar. Kanonafalt, modell salsgolv, med fina svängar. Ett litet stopp för tankning med tillhörande fika och macka. Nja, macka och macka, vår vän Bror hade förmodligen gråtit. Dock ej av lycka. När vi satt där och fikade kom dagens riktiga skur. Snabbt under tak med hojen, och på med regnkläder. Positivt att vi för en gångs skull stod under tak. Normalläget är ju att vänta, vänta och sedan stå i ösregn på någon parkering å kränga på sig grejorna. Regnet lugnade sig något, och vi petade i ettan. Snart var Harzområdets bergsmassiv på upphållningen och vi passerade Harzgerode och tog sikte på Hettstedt. Intensivt kikande efter väg 185. Genom stan utan napp. Stopp, kolla kartan.

Kolla kartan var det ja

Tveksamt fall, vi provar. Körde vidare, kändes lite skumt, och visst kände vi igen oss. Jajamensan, här har vi varit för inte så länge sedan. Kursbyte mot Halle, för att via en liten byväg ta oss tillbaka till ursprungskursen. Nu startade årets déjà'vu. Vi var helt plötsligt 15-20 år tillbaka i tiden. D.v.s. gamla DDR, med klappervägar som lutar åt alla håll samtidigt. Bara att stoppa in tandskyddet och smyga vidare i 20 km i timmen. Enligt skyltarna var det bara 6 km till Gerbstedt. Snart gjort. Tyvärr var det inte så enkelt. Det visade sig att det blev nästan 2 mil innan jag kunde lägga i 4:an igen. Positivt? Ja, vi fick ju se byar vi aldrig hittat om vi haft ex. GPS. Målet för dagen Köthen bara ett par mil bort. Nu var ju vägarna farbara igen, så det var snart gjort. Att hitta boende var en annan sak. Efter 1 varv runt stan började vi om. Såg i ögonvrån en liten skylt om hotell på Ludwigsstrasse. Mors, hur hitta den? In i stan igen, och plötsligt hörs i lurarna från Eva. Där ligger gatan. Dags för en 180 gradare. Riktig fint ställe med bra pris. Efter sedvanlig dusch, en pilsner från minibaren, dags för käk. Blev pizza idag. Eftersom vi kände oss lite sega, hoppade vi över nattklubben, och tog oss tillbaka till hotellet. Händelserik dag på de flesta sätt. Dags att omvärdera GPS:en? Knappast. När man senare tittar tillbaka, vilka episoder poppar då upp?

Dag 10: Köthen – Ottendorf/Okrilla

Efter en god natts sömn startade dagen med en mumsig frukost som vanligt här nere. Vi hade ingen större brådska då endast c:a 25 mil skulle köras. Vid 11-taget stack vi iväg. Lite spända på dagens vägval. Visade sig senare helt obefogat, då de denna dag var som salsgolv. Alltså, ut på 185:an mot Dessau. Vädret helt ok, dock lite väl mycket sidvind. Körde sedan vidare på 184 för att sedan haka på 187 mot Lutherstadt. Det rullade på fint. Dock började det kurra någonstans. Som väl var, var det inte hojen utan magen. Vi hittade en liten imbiss vid en sjö i närheten av en liten stad vid namn Hulzdorf. Fick bli en schnitzel. Eva frestade med en bratwurst. Med fika och dricka endast 9 euro. Prisvärt. I med 1:an igen och högerväning in på 101:an. Tog ett kortstopp lite längre fram. Känns som att kroppen inte är i direkt kanonform efter allt som passerat. Enhälligt togs beslut om aktivering när hemmaplan nås. Hittade till slut en annorlunda rastplats nere vid Elbe. Där hade

man släpat upp en färja bredvid en väderkvarn samt placerat allt mitt ute på en åker. Tydligen uppskattat mål för en del av alla dessa cyklister som finns härnere. Vi fick inte sitta särskilt länge förrän vi fick intresserade cyklister på halsen. Som vanligt blev det en pratsund om var kommer ni ifrån, snygg hoj och så vidare. Mycket trevligt. Skulle ju aldrig inträffa om man parkade Volvon direkt. Eftersom vi under resans gång blivit inbjudna till några vänner boendes nära Dresden, var detta målet för dagen. Färdigpratad, och vi körde vidare mot Grossenhahn, Königsbruck och sedan mot Ottendorf/Okrilla där de bor. Väl där, ett stopp för inköp av lite grönsaker, läs blommor. Snart var vi framme hos Lars, Pia och deras lille son Tillman.

Gold Wing diggare

Det blev som det brukar bli när vi möts. Alltså en sen kväll i det kyliga vädret. Lite bier, men mest gemytligt snack. Att klockan drog iväg förstår ni säkert. Ännu en dag utan stress och hets på autobahn. Dessutom får man ju som landsvägsåkare känna på närheten till naturen och dess intryck och dofter. Måste dock erkännas. Ibland är väl dofterna lite väl påtagliga.

Dag 11: Dresden

Dagen ägnades åt besök i Dresdens altstadt. Otrolig förändring sedan vi sist var här för 2 år se'n. Bland annat har man färdigställt den under kriget helt mosade Frauenkirche. Större delen av kostnaderna, (200 milj euro) har tydligen skänkts av alla möjliga personer och organisationer. Man har med hjälp av gamla ritningar puzzlat in 8000 stenblock som hittats i ruinerna. Totalt består kyrkan utvändigt av 360.000 block. Här finns massor av historia att kika på, bl.a. Semperoperan, Furstetåget och der Zwinger för att nämna några.

Kejsarparaden i Dresden

Visst, som alla andra ställen finns det varning för turistfälla, men tar man sig lite tid så kommer man att hitta riktigt fina ställen för intagande av föda i både fast och flytande form till humana priser. Vi valde dock utsikten över Elbe med allt vad det innebär. Efter återresa, så avslutades kvällen på ett lokalt Gaststätte, där vi hade

en riktig gooo kväll. För er som undrar, jo "sma groderna" framfördes naturligtvis till övriga besökares stora glädje. En helt igenom bra dag. Övriga tips: Besök gärna Meissen med sin berömda porslinsstillverkning. Tar man en guidad tur, så ingår lurar så att man får lyssna på svenska. På väg till eller ifrån ligger också Karl May museet i Radebeul. Killvarning på det. Det handlar om en författare som skrev om indianer.

Dag 12: Ruhetag

Lite översyn av hojen, samt lite läsning. Planering av färdväg till Berlin.

Med "lite" fix och trix, så blir det ganska bra.

Dag 13: Ottendorf/Okrilla – Schöneiche (Berlin)

Efter ett utdraget avsked av våra vänner kom vi till slut iväg. Himlen var gråsvart, så regnstället var på från början. Väg 97 upp till Cottbus var riktningen. Riktigt kul väg, som dock stördes rejält av ösregn. Väl framme vid Cottbus, lyckades vi hitta 168:an direkt. Enligt kartan, nyinköpt, skulle vi rakt igenom stan. Tyvärr stod det ett gäng poliser och spärrade av. Att prova lägga sig i rakt fram filen som vi gjorde, typ turister, uppskattades inte helt. Det var bara att vika av. Bökitg värre, och något störda av ösregnet, tog vi riktning på autobahn för att komma lite snabbare fram till Berlin. Trots regnet så rullade det på ganska bra, och fikapaus kändes helt ok. Smakade fint. Vid avfärd så hade det lättat, och det var till och med solvarning. Alltså, av med det våtvarma omslaget, regnställ, och iväg. Lite förhastat visade det sig några mil senare. När vi närmade oss Berlin öste det ned igen. Till slut hittade vi en plats att stanna och kasta på oss regnkläderna igen. Sista biten fram gick snabbt, och vi hittade direkt, nja nästan, hem till Frank och Reginas nya hus.

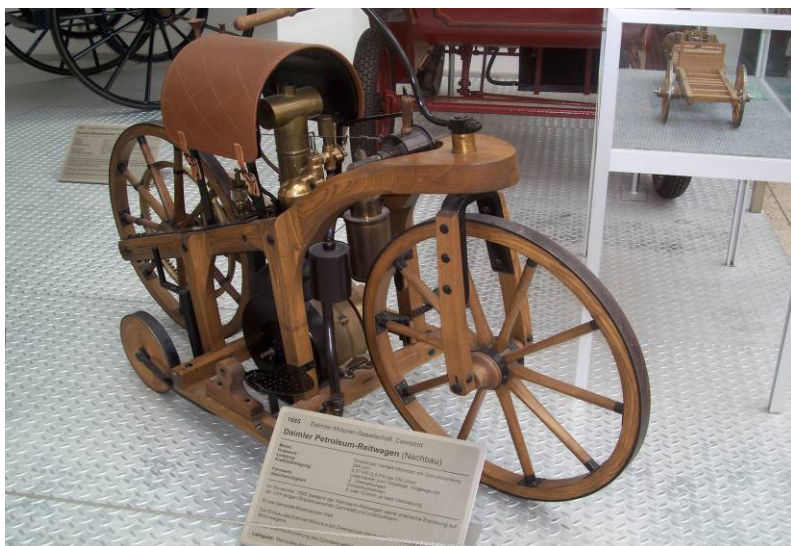

Frank och Reginas investering

Kärt återseende, då vi har ju inte setts på 2 år. Kusinen Frank är en av de största vikingafansen jag känner till. Finns det läge sticker han direkt till Sverige/Norge för att kika på något han inte sett. Efter många kramar, tändes grillen och vi satt ute och käkade. Det trista vädret till trots.

Dag 14: Wimbledon (Regnabbrott)

Det har regnat hela dagen. Vi hann med en loppis under paraplyerna samt fika inne i Köpenick. Loppisarna här nere är som i Sverige tycker jag. Mycket skräp, men en hel del folk som går och hoppas på att göra ett fynd. Vi gjorde också ett besök på ett kombinerat bil/tåg och MC museum.

Lite har väl ändå hänt på MC fronten

Dag 15: Berlin

Ännu en dag i det usla vädrets tecken. 12 grader och regn. Till och med Frank började lacka till lite. Han är annars tålig. Det är ju bara vatten tycker han. Självt vill jag bestämma när jag vill duscha. Är man nu i Berlin, och har begränsad tid till förfogande, får man välja. Historia eller nutid. Vi valde denna gång nutid, och gjorde ett besök runt Ku'damm. Den världsberömda Gedächtniskirche av blivit omringad av nya kyrkor i en form sällan skådad. Riktigt fult enligt min mening.

Vad är det som växt upp bredvid kyrkan?

Eftersom utomhusaktiviteter inte var att tänka på, blev det inköp av grejor till barnbarnen samt fika med jätteglass på Europacenter.

Klockan i Europacenter vid Ku'damm

Tröstglass måhända. Som parentes kan nämnas att från Ku'damm till östra delen av Berlin där Schöneiche ligger tar det nästan 1,5 timmar. Detta med en van chaffis, Frank. Hur länge jag skulle ha göra vill man nog inte ta reda på. Eftersom det enligt hans utsago är lika långt åt alla håll, får man klart för sig hur stort Berlin är. Hemma igen i huset och värmen. Kvällen avslutades med snack om våra semesterturer. Som vanligt fick klockan upp ett ruskigt tempo och det blev dags för sängen. Eftersom vädersnubbarna fortsatte trilskas med kallt och regn enades Eva och jag om att vi tar atubahn upp till Puttgarten. Lite mot vad vi tänkt från början kanske men som Ronny Eriksson brukar säga: "Det är aldrig för sent att ge upp". Nu hade vi ledsnat på vädret.

Dag 16: Berlin Hässleholm

Tuff start med väckning 06:30. Ni som känner mig vet vad jag tycker om det. Packning, frukost samt ett gäng kramar till avsked av våra värdar de senaste dagarna. Upp på hojen, och iväg 08:00. Eftersom planerna var att passera Puttgarten packades det överallt utom i topboxen. Där skulle alla inköp få plats. Upptäckte på kvällen att mina nyinköpta sandaler tydligen inte skulle med. De stod kvar nere i Berlin. Grundiden denna dag var att hinna upp i Skåne. Vi tog Berliner Ring och fortsatte upp mot Hamburg. För en gångs skull hade vädergubbarna rätt. 12 grader i luften, regn och en riktigt fin liten motvind, som gjorde att bensinförbrukningen hamnade på nära 1 liter/mil. Käckt. Strax innan Hamburg upp på 404:an, samma väg som vi startade på i Tyskland. 2-3 mil på den, och sedan ut på autobahn igen. Det flöt på, (märktes ironin) kanonbra hela tiden

trots vädret. Om ni undrar så behövs regnstället på hela tiden i dag. Alltid lär man sig något. Väl framme vid bron över till Fehmarn tog det stopp. Vagarbeten. Smög ett tag, men efter några kilometer på 1:an, smög vi om istället. Klar fördel med hoj. Själva bropassagen var definitivt ingen höjdare. Kraftig, ryckig sidvind. Kändes som hojen låg i 30 graders vinkel. Dock, uppe vid färjan före 13.00. Ett besök i bordershop var ju inplanerat. Topboxen var inga som helst problem att fylla visade det sig. Vi fick trycka in överskottet i sidboxarna. Nästa steg hade varit att börja sortera bort kläder. In i kön till färja. Flyt, i princip bara att köra på. Vi tänkte kaka på båten för att slippa ett extra stopp. Spagettin ser väl bra ut. Stort misstag. Den hade säkert blivit kokad x antal gånger. Ingen smak och vattnig. Nåja, shit happens. Resan genom ett blåsigt Danmark drar vi ett fetstreck över. Äntligen framme vid Öresundsbron. Körning över perfekt. Vind i ryggen, solen saknades tyvärr, samt känslan att åter vara i gamla Svedala. Konstigt. Det känns så varje gång man kommer över gränsen. Kan ju i sig vara något vi är ganska ensamma om men så är det för oss. 165 spänn kostade det att komma in. (enkel) Billigt för den känslan tyckte vi.

Åter till sommaren i Sverige 07

E20 upp mot Malmö, E22 mot Lund och fram till riksväg 23 mot Hässleholm. Någonstans stopp för fika och en mumsig räkmacka. Efterlängtat. Upp till Hässleholm och in på ett hotell. Gissa om duschen var efterlängtat. Satt som en smäck efter 700 km körning. Bland det längsta vi rullat på 1 dag. Hoppas att kroppen ställer upp i morrn. Räknar dock kallt med att svänga in på Cypressvägen under morgondagen.

Dag 17: Hässleholm – Cypressvägen

Dags för sista etappen. Packning av hoj för sista gången denna gång. Ut på 23:an upp mot Växjö, fortsätter samma väg upp mot och förbi Åseda. Bra men inte så kul hojväg, där man kan dock kan ligga på rätt bra. Mycket raksträckor. Vi vek av på 138:an upp mot Målilla. Där var det dags för både hojen och oss att få lite nytt bränsle. Temperaturen hade denna dag tagit sig upp till nästan 20. Dessutom, inget regn. Fantastiskt bara det efter sista veckans blöta. Dags att attackera väg 34 upp mot Linköping. Passerade Hultsfred, och därefter är det riktigt fint. Hela vägen upp till Linköping är en riktig njutning att köra. Lagom kurvigt och mycket fin natur. Ett lyft. Dags igen för lite dunka på. Det vill säga, ut på E4 mot Norrköping. I Herrbeta intogs dagens lunch. Vi körde ett säkert kort denna gång. Br. sk. M. ägg o st pot. Blev nöjda bägge två denna gång. Sista biten upp mot hemmet är ju ingen höjdare om man säger så. 55:an från Norrköping känns uttjatad, och är det också. Sista semesterstoppet togs strax söder om Ås. Alltså, dags för sista rycket. Strax efter 17:00 rullade vi in för parkering vid hemmet. Känns både riktigt skönt men också lite vemodigt. Man vet ju om att det är 11 månader till nästa gång. Sammanfattningsvis kan vi säga, att detta sätt att ha semester var mycket lyckat för oss båda. Känner oss helt avstressade och Herr Ågren, inför nya arbetsveckor har inte knackat på ännu. Körningen har också funkad perfekt. Inte en enda liten incident. Skönt.

Tobbe o Eva

